

25

עין משפט
גר מצודה

מה א מיי קיי מל
 כסודות הלכה ב
 מה ב ג מיי קיי מל
 כסודות הלכה א טושיע
 ייד פתח שח ספק א
 מה ד מיי קיי מל
 הנחירה ה' ט
 מה ה מיי קיי מל
 הלכה ב

תורה אור השלם

א. הכל בכתב מיד י' עלי
השכיל כל מלאכות
דחבניות:

—♦—

[illegible]

רבינו גרשום

[illegible]

כבר ונקבה אין זכרון ב"ם. (א)אפילו ילא שני תלשים כחמד קוף ומודה ר' יימי הגלילי הכא דלע"ג דלפניו או תוליה רחם מקדשי מין זכר בנתיב אינו חוץ כדלמור ב"ק" ויגיל דף ט: הכא שהיא נקבה והוא פטר רחם כחם כבורו לגמרי ולא דמי להסיו דפ' בהמה בתמקשה (וחולין דף ע.ב) ככלה אחותו והואלמא דהסם איירי בדנפס הוא דרך יאסאו והוא דרך מרגליותו דלא הוא יאירי פטר רחם: (א)אפשר צמצם שמים. שם בקושרת גנון הן ילדיה דלע"ג דלון מקפידין בך יכ"ש ילדו אדם במחממים ונמנע סוס וזדה אי סוס דרס דודאי אפשר לנמנע קשה לר"י כי קא מנעליה לברנן ידבדי שמים א"א לנמנע בידי אדם ונאלי הירב פשטי ט'מנמנע מכוון בין שמי יצירה הוא על כרחך נהי דיכולין שפוטלנעס הדבר במחממין למדור מ"מ לברנן א"א סיהא הדבר מנמנע בין שמי עיריות דסון ידבדי שמים הוא מנעליה נפל סס מתחלה ונא מתעשרת מנעליה למדור והלכנס סס מכוון ונראה לרבי דאפילו למד' א"א לנמנע בידי א"שמים אף שפעמים שנמדד זו שהוא מנמנע אלא ה"ק אי אפשר לברנן מנמנע צדדי שמים גנון ילדא דהא פנאלי פנאלי ונלקדקד א' וה' ילדא א"א שניה ולכן אין שניה לכן אכל בידי אדם שיש שהוא לברנן מנעליה לן ופשוט ליה מנמנע מכוון בין שמי עיריות אלא אחרת אי אפשר לברנן

הוא מלומד אע"ג דפריש"ה דימינן דמיקרי שהוא מלומד כיון
 דאפשר להבחין לא יבואו שמי הגלגול חסדק דליתא דלא שיהא איה
 דאפשר לנו ללמוד חסדק שארע כן ויבאנאקא פשטין דלרנן אי אפשר
 ללמוד חסדק (2) ודא מתוך זה דפליגי אמוראי פ"ק דרעיון (ד' נח);
 דפרוך בעומד ופ"ג דחולין (ד' נח); במחלה על מחלה דרבי יהי נראה
 להלכה כרבי יוסי הגלילי דאפשר ללמוד נלל החסות בדי דאם ואין
 ללמוד דקרי פרוך בעומד כשומה לוי שהם שום דאף על גב דשמו
 יאמר שום כן מחלה על מחלה דשמייה דאם מפרש טעמא דלא וי
 דרבי וכעומד משום דאמר דחמנא לנשה שחוט רובא וגידור רובא
 דפיקול י' דכלא הכי היה אומר חסדק משום דאם שרי רובא ויה
 דמפרך בגיטין בפרק הורוך (ד' פה); ויה"א ללמוד גבי מחלה על
 מחלה מנורשא ויהינ מנורשא דמפרש כגון דאמי מנורשוי בדי דדי
 מנורשא בך שאין גליות ליהיח דאבר גליות יספחמא לא כיווי בבת
 דאחא לא וכן' שנועה העדות שטעמא ד' נח); גבי שניהם כחח
 דאחא ויהי איה אי אפשר ללמוד ומשה איה מני דבי יוסי הגלילי וי' ויחנן
 דאמי אפילו חימא רנן כ' משמע דאין הלכה כר' יוסי הגלילי וכן
 דלרנא אחי' וימות (ד' פה); גבי אחיות ואין יודע מי שאלא אמרין
 דלרנא דרבי יוחנן לא תסיס לן חנא כ' יוסי הגלילי לכן נראה דבידי
 משה אף הלכה כמותו ויהי שבעות וי' אמי הווי בדי שמיס אכל
 דאמי ויהי חסדק דאמי ויהי חסדק דאמי ויהי חסדק דאמי ויהי חסדק דאמי

אדם הלכה כמותו כדמוכחה הויה דחולין ועירובין ויחית הא דלמדין רב
גריד לחי אחר להסירו וארבע אמות גריד לחי אחר להסירו וקאמר רב
הסדור דר' אשי אחר מבי' ח' לא גריד לחי מבי' אלא נפשי עומד נפשי מתה
אין צלח ^(א) עשרה אמות אחר דשני תרומיה ר' הדידו ור' ליה ספ
למדה אלא לא תרומיה כהמים למדה ס' מספק כיון דבין עומד עומד
היה ומכל מקום אם היה איסורא דאורייתא היה אסור כיון שאפשר לנו
לן פרוז עומד מותר להסם קאי על רב הוה בריה דרב יהושע דס'
דפרוז עומד ומתנה על מחלה כרוב סברי כרבנן דאי אפשר למסאס
אסור מרובה ואם מתנה לומר שום רחמנא אחר דרוב וצנע
דספק דבריהם להקל כן דאי אפשר למדוד אבל קשיא לרבי דמשמע
א"כ ^(ב) דאי עומד נפשי מותר ואי פרוז נפשי מותר וא"כ היכי דייק ^(א)
מדרב רבנן דמכאיות שמי עגלות משום חששא דאורייתא דשמה ^(א)
רחמנא למסאס גדר רוצה שחוט רוצה ואיכא למסאס חשישא דאורייתא מלהיה
משום חששא דאורייתא למסאס לא תשייר רוצה ולא אפר מעטעס דס'
כיון דבין פרוז ^(ב) ^(א) (משמע) נפשי בין עומד נפשי מותר ומהא דספ'
עניניהם (פסיה ד' טו:) אין לנלקק שום דבר דרבינו מנחם גרים והא' ^(א)
הנכסה כן דלא הי כמו אי אפשר למסאס ^(ב) צעלמא אלא כלומר אי אפשר ל
דכיהיא דסוף מילתין: ד' ס: ילאו שנים בעשירי וקראו עשירי מש

[illegible]

הלוקח עובר פרתו פרק שני בכורות

[illegible]

לפני. דשמה נקמה יאהה חמלה
והמוצא מחבירו עליו הרהלי. והכא
אפילו יתר טרפון מודה דהסא והכא
דפליגי משום דחולאי דר' מנייהו לנפן
הלכך יפה כמו לחלוק בשום חבל הכא
הרוע כמו דשמה לא שייכא בשורה
כולה ומיהו ידעה עד גמטאז' אחר"כ
יאכלנו דשמן הוא: (ג) **פסח**
לחמם כד' שמים. כגון הך לידה
ואש"כ חלון מקפידין כן: וכל שכן
אשר ית' דהא דאמר ר' יוחנן (א"ר) דאמר ר' יוחנן

יְבִידֵי דָרִם. לְמַחְסֵוֹ וְנִלְמַס שׁוֹם מִדֶּם
 אִלּוּ שׁוֹם דָּבָר דְּוֹדֵלֵי אֲפֶשֶׁר לִנְלָמֵס:
 יְבִידֵי אֲרָם. שְׁמִינִיּוֹן יִמְוֹדֵדֵן כִּי
 לִנְלָמֵס מִזֵּי אֲפֶשֶׁר לִנְלָמֵס אִלּוּ לֹא:
 חֻבְרוֹ. לְתוֹכָהּ בְּחִלְטֵה גֻבְרֵי: הֹוֹ:
 קִיסִיב. דְּמִיט עֲלֵמֵס הִרְאֹס לְהִנְקֵן
 לְמַעְלָה מִלְּמַחְסֵוֹ: וְקִי יְבִיד לְתוֹ
 דְּשִׁמָּה לֹא נִלְמָסוּ יִסֵּה וְיִשׁוּ אֶת הַחֹסֶם
 לְמַעְלָה מִלְּמַחְסֵוֹ הִכְרָה וְכִי יִתְמִין
 דְּמִיט עֲלֵמֵס לְמַעְלָה מִן הַחֹסֶם מַעַם
 אִיכָּה לְתִמְרֵה לְמַעַם מִלְּמַחְסֵוֹ: הֹוֹ:
 וְחִסְטֹוִיס לְמַעְלָה. דְּשִׁמָּה לְמַעְלָה
 מִלְּמַחְסֵוֹ: נִתַּם אֶת הַחֹסֶם: וְדִמְרֹוֹ
 כִּיֵּה עֹרְסָה. לְעֹלָם אִלּוּ לִנְלָמֵס וְיִחֲכֹה
 כְּנוֹ שְׁעֹרָה אֶת הַחֹסֶם לְרַחֵם מִחֲסֵה
 וְיִחֲכֹה לְרַחֵם מִחֲסֵה:

שמדדו יתחילוהו בחמטע הרחיבוהו למטה ולמעלה דומה נפשו למטה
דידיה היו תחתיו של מנחם ולמעלה דידיה היו עליו כלל שם
ספיקא: **א' מדרס כלים.** דלמר דרמנא: (שהיה זה) ועשית שולחן
למלך חמטא יפה ועשאוהו בחמטיו ומתנחם: **שאי הוה דלמר**
ירחמנא עבדי ובכל **היכא דמיתא למיעבד** **ניחא ליה.** ולעולם הוה חמטא
יפה: **הכל כהכא מדי ה' עלי השקיל.** כל מלכא האכתי דוד אמרו
לפסוק זה. ולא גרמין ליה הכא: **חלקו לשנים.** תנור שנטמא יתקן
לשנים שני שרין וטאין דאי חמטא וכלל חמטא דוד יחד איכא למימר
הכא איכא ריבא וק"ל תנור שריו ברובו בהעור והרעור: וחולין דף
קכד: **ויש בו גומות.** שאני נחלק כבוד אלף כשזבין אותו חתיכות
(קרקע) בלוטות בו ועושה כזה גומא וכן במקומות הרבה יתקן אי
אפשר לשער אותו בליתות: **(נמא.)** חלל כמון דין שמי עשירות שאין
קרובות לו יותר מזה כלום: **אפשר למלסא.** ולמדוד יפה (כיוונו שחיתן
קרובות לו) **א"כ** יקסבר קרובא דכתיב בקרא ודריס (א) הקרובה אל
החלל אפילו קרובות שמעט אלא ש' שחית קרובות לו כשור שחיתן
וערפות זה) **א"כ** אפשר למלסא כלל ודאי אחת קרובות מחברתא אפאי
מציאות שמי עגלות יביאו אחת בשותפות כדאמרין לקמן [ו.] יתנו ויחמרו
בני האחת אם אחת קרובים ממנו יהא חלקו מחול לו כספא והתפטר
עליהם ואם אהנו קרובים מכא חלקם יהא שלנו ויפסד עלינו:
סבר

וְכִי דִשְׁרִיבֶנּוּ וְדָף הָיָה לָמִי הַמִּשְׁכָּן מְדוּפְנוּ שֶׁל מִצְרֵי פָחוֹת מִדֵּי אֲמוֹת אֵין
 וְנֹא (י) בְּרִי יִהְיֶשֶׁה לָא אֲמָרְן אֵלֶּה בְּמִצְרַיִם (י) יִתֵּר בְּעוֹמֵד מְרוּבֵה עַל
 בְּעוֹמֵד מְרוּבֵה עַל הַפִּרְזֵן וְאִי פִרְזֵן נִפְשֵׁי מְדוּן מִשּׁוֹם לָמִי פִירּוֹם דִּלָּם כֵּן
 וְכִרְבִּינֵה אֵלֶּה לְמִשְׁמַע דְּאִי אֲפֻשֶׁר לְבַרְכּוֹ הַדְּבָר וְיִשׁ יִזְמֹר לְעוֹלָם אֲפֻשֶׁר
 אֵין פִּרְזֵן נִפְשֵׁי לָא חֲסַד אֲפֻשֶׁר אֲלֵכִי כֵּן וְיִזְמֹר לְעוֹלָם דְּאִי שְׂמֵחָה
 (ד) אֵין אֵין לְהַקְשׁוֹת עַל רַב אֲשֵׁי כֵּן שׁוּר כֵּן הַדְּבָר נִמִּי לְשִׁתֵּי דְקִימָה
 דְּאִי לֵיה פִּרְזֵן בְּעוֹמֵד אֲסוּר וְהַרְבֵּי שְׁמַעוּן מִיִּצְבְּלָה הִיא מִפְסָה (י)
 בְּיַד אֵרֶם וְיִמָּן דְּשִׁרִי (י) בְּשׁוֹמֵה לֵט שֶׁהַפִּרְזֵן בְּעוֹמֵד (י) מִשּׁוֹם דְּלִימָה
 וְאִי שֶׁ לְפָרֵשׁ הַהוּא דְּמִתְלָה עַל מִתְלָה חֲרֹב הַשְׁתֵּחַ יִנְחֹא טִפִּי הַרְאֵה
 וְסִפִּיקָא לְדוּרִימָה הִיא אֲסוּר מִנְעֵס הַכְּרֹב בְּעוֹלָם דְּשִׁתָּה כֵּן שׁוּר
 מִנְמַנְחָה מִכוּוֹן בִּין שְׁמִי עִירִית הֵחָם נִמִּי אֲשֵׁי דְאִי אֲפֻשֶׁר לְכוּן וְלִנְחֵס
 יִשׁ עוֹד דְּמָן דִּלָּק פִּרְזֵן בְּעוֹמֵד לָא אֲפֻשֶׁר אֵלֶּה מִנְעֵס (י) דְּלִי
 אֵזֶל אֵם הִיא מִתְלֹת לִיתִיר יִיתֵר מִלֵּאסוֹר הִיא מוֹחֵה דְבִלְשָׁתָה מִשְׁתֵּר
 הַפִּרְזֵן מְרוּבֵה וְאֵם כֵּן הַהוּא דְּלִמִּי אֲפִילוּ הוּא סִפֵּק דְּלִוְרִימָה מִשְׁתֵּר
 בְּהֵאֵר שְׂמֵחָה דְּפִרְזֵן בְּעוֹמֵד וְהֵא אֲפֻשֶׁר לְנִלְמַסּוּ גְבִי אֵם יִשׁ רִיחַ
 אֲפֻשֶׁר לְנִלְמַסּוּ וְכֵן רִבִּינוּ (י) שְׁמַעוּן וְלִרְבִּינוּ חָם נִמִּי אֵין רִלֵּיה שִׁיחָה
 וְאֵם בְּשׁוֹם עֵינֵן שְׁלָא הִיא אֲוִיר מִשְׁתֵּר בִּין הַפִּרְזֵן לְשִׁפּוֹר מְדוּ (י) שְׁפִירֵס שֶׁ
 עַל דְּסִבֵּר לִי כְּרִי יוֹסִי הַגְּלִילִי אֲפִילוּ בְּיַד שְׁמִים דְּאִי כְּרִבְנֵן דִּלֵּא (י)
 לְנִלְמַסּוּ

ליכא למישמע דרשמוה אמר עבד כי היכי דיתלת כמר שאתה יכול לבנוי יאך על נב דלא הוי פסא בעיזוי בעלמא כדכתוב הכל בכתב וגו' חלקו לשנים, התגור יל חרס הון שוין: שוין שמואים, האי משי מארד מלנא לי שא אפטר בצמצם בידי ארס הלחור בצמצם גמור: לא שאני תגור גמור במקום שבידה נקיסת סחלח וזי לחלח זה ימור לא יחלח, ואא אפטר בצמצם בי ששיטה בצמצם בידי ארס, דרשמוה הויא בידי ארס תרבור לשהיה בשות, ורס תרבורי תרבוריבא אימא ארס

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

בית גרשום (המטק)

שר לצמצם מי סבר
 לחוט היה רק מרווח
 היה נכנס בקצה החס
 יונית ובקצה
 חתונות הילוך ילי
 קשרי מדי: סמדת מלי
 דה מובת ימ: יא
 (בן) אמת ית
 לה ידענו לצמצם
 ש שינורא ש"מ דאמס
 צם ברו אדם: מרכ